

— نمایش: نمایش انواعی دارد: ۱- نمایش بی کلام یا پانتومیم، ۲- نمایش با کلام

نوعی از نمایش با کلام، نمایش خلاق است. نمایش خلاق از هر گونه رسمیت رهاست. هدف آن بیشتر رضایت خاطر در افرادی است که خود را درگیر آن کرده‌اند. این فعالیت بخشی از طبیعت کودک است و می‌تواند به راحتی و با موفقیت به وسیله آموزگاران محترم دوره ابتدایی به کار گرفته شود.

نمایش یکی از فعالیت‌های مورد تأکید در برنامه درسی زبان‌آموزی است که در پایه‌های مختلف دوره ابتدایی مورد توجه است. اجرای مطلوب آن به تحقق بسیاری از اهداف زبان‌آموزی منجر می‌شود. به طور کلی، نمایش تأثیرات مثبت آموزشی و پرورشی بر رفتار دانش‌آموزان دارد که اثرات آنها در رشد و پرورش کلیه ابعاد شخصیتی مشهود است. برخی از این تأثیرات آموزشی و تربیتی را به صورت زیر می‌توان برشمرد:

۱- از مهم‌ترین تأثیرات نمایش کمک به دانش‌آموز در بیان فکر، احساس، عواطف و به طور کلی کمک به ابراز وجود خود در میان جمع است که از اهداف اساسی زبان‌آموزی است. در خلال این اهداف انسجام و نظم فکری و بالا رفتن درک شنوایی نیز اتفاق می‌افتد.

۲- نمایش امکانی را فراهم می‌کند تا خلاقیت و ابتکار دانش‌آموزان که در قالب ذهن و اندیشه است به عمل و حرکت درآید و عینی شود، بنابراین شکوفایی، خلاقیت و پرورش تخیل از جمله دستاوردهای دیگر نمایش است.

۳- با نمایش، طول تمرکز، توجه و دقت در تماشاگر و بازیگر بالا می‌رود.

۴- چون اجرای نمایش با تحرک بدنی همراه است، بین اندام‌ها و عضلات کوچک و بزرگ دانش‌آموزان هماهنگی ایجاد شده و به طور کلی به رشد جسمانی آنها نیز کمک می‌شود.

۵- از دیگر ثمرات بازی‌های نمایشی آشنا شدن دانش‌آموزان با ارزش‌ها و هنجارهای جامعه است.

۶- از دستاوردهای دیگر بازی‌های نمایشی، ایجاد روح جمعی، همکاری و تعاون در دانش‌آموزان است.

۷- دانش‌آموزان در بازی‌های نمایشی، نظم و ترتیب و بسیاری از قواعد و مقررات مربوط به زندگی واقعی را یاد می‌گیرند تا به راه‌حل‌های مناسبی برای مسائل زندگی بیندیشند.

۸- نمایش موجبات شادی، نشاط و انبساط خاطر را در دانش‌آموزان فراهم می‌کند و از خشک و خستگی‌زا بودن برنامه‌های

کلاس می‌کاهد.

۹- نمایش درمان خوبی است برای دانش‌آموزان کم‌رو و منزوی و نیز برای آنان که مدت زمانی به رؤیا فرو می‌روند و از دنیای بیرون فاصله می‌گیرند و نیز وسیله‌ای برای بالا رفتن اعتماد به نفس، خودباوری و آگاه کردن دانش‌آموزان از توانایی خویش است. برای اجرای مطلوب‌تر نمایش و برای اینکه تأثیرات پرورشی و آموزشی بیشتری بر رفتار دانش‌آموزان داشته باشد، پیشنهاد می‌شود به توصیه‌ها و نکات زیر توجه شود:

۱- مدت نمایش بیش از حد طولانی نشود تا دانش‌آموزان خسته نشوند.

۲- هدف از اجرای نمایش، تربیت بازیگر و بازیگری نیست، بلکه تحقق پاره‌ای از اهداف زبان‌آموزی، رشد خلاقیت و انتقال ارزش‌های تربیتی در برنامه است. به همین منظور، هرگز در حین بازی به دانش‌آموزان امر و نهی نکنید، دستورات مستقیم به آنها ندهید و آنها را تحت فشار قرار ندهید. هدایت و راهنمایی‌های شما بیشتر جنبه غیرمستقیم داشته باشد، زیرا در اجرای نمایش‌های دبستانی شکوفایی خلاقیت در بازی مورد توجه است. تذکرهای متوالی و فشار بیش از حد بر دانش‌آموزان موجب بی‌علاقگی آنان، گرفتن ابتکار و استقلال از آنان و از بین رفتن اعتماد به نفس آنها می‌شود.

۳- در برخی نمایش‌ها می‌توانید دانش‌آموزان را قبل از اجرای نمایش گروه‌بندی کنید. از آنها بخواهید تا برای اجرای بهتر آن با یکدیگر گفتگو کنند، مراحل مختلف نمایش را طراحی کنند، نقش‌ها را تعیین و سپس آن را اجرا کنند.

۴- از دانش‌آموزان، چه آنهایی که قرار است نمایش را اجرا کنند و چه آنهایی که تماشاگر هستند، بخواهید به دنبال راه‌هایی باشند که نمایش خود را جالب‌تر و هیجان‌تر کنند.

۵- از دانش‌آموزان بخواهید در مواقع لزوم، تغییر صدا و تغییر لحن بدهند تا نمایش را شیرین‌تر کنند.

۶- نمایش و بازیگری برای کودکان از هر چیزی مهم‌تر است، بنابراین در صورت فراهم نبودن هر کدام از عناصر نمایش، آن را به اجرا درآورد. هیچ وقت به خاطر نبودن امکانات، اجرای نمایش را متوقف نکنید.

۷- دانش‌آموزان بیشتر دوست دارند بازیگر باشند تا تماشاگر، بنابراین طوری برنامه‌ریزی کنید تا نوبت بازی به همه دانش‌آموزان برسد و یک یک آنان به تناوب در نقش‌های مختلف بازیگری در ضمن سال تحصیلی شرکت کنند.

۸- از انگیزه‌هایی که دانش‌آموزان را به تخیل و دارد، استفاده کنید.

۹- پس از اتمام بازی پانومیم یا اجرای نمایش صامت از دانش‌آموزان تماشاچی بخواهید تا موضوع را حدس بزنند و درباره آن گفتگو کنند.

۱۰- از تماشاگران بخواهید تا احساس خود را درباره آنچه در نمایش دیده‌اند، بیان کنند.

۱۱- ابتدا به بازی‌های نمایشی پردازید، سپس نمایش خلاق را در کلاس به اجرا درآورد.